

Det, der er det afgørende, er jo, at vi sikrer, at der så er de nødvendige ressourcer i skoler og i daginstitutioner til at få snakket det igennem og til, at man har tid til at diskutere ordentligt, hvordan man skal gribe sådan en situation an, og også, at man har ressourcerne, hvis situationen så opstår, til at tage sig af det barn.

Problemet er jo, at med den trængte økonomiske situation, mange daginstitutioner og skoler er i i dag, er der ikke de fornødne ressourcer. Derfor er det selvfølgelig fint nok at sige, at man skal lave sådanne planer ude på skoler og daginstitutioner – det er bedre end ingenting – men det helt afgørende er, at vi sikrer, at der også kommer nogle bedre økonomiske forhold, så der er det overskud, der skal til, for at man også kan tage sig ordentligt af børnene, så man ikke behøver at skulle sætte psykologer og særlige hjælpere på osv., hvis det går galt i familien, men at man kan støtte familien i, hvordan den tackler denne her situation bedst muligt, fordi familien jo typisk vil have et godt tillidsforhold til pædagogen og skolelæreren og derfor kan snakke med nogle, der kender barnet i forvejen, om, hvordan man gør det bedst muligt.

Så vi synes, det er godt, at Socialdemokraterne tager debatten op, og at vi diskuterer, hvordan vi så bedst kan håndtere det, men vi tror, det helt afgørende er, at vi sikrer, at der kommer nogle flere ressourcer ud, sådan at man kan tage sig bedre af det ude i skoler og daginstitutioner, og at vi sikrer, at der kommer noget vidensformidling ud, for vi tror faktisk, at man alle steder er optaget af at gøre noget i forhold til det her store problem, det er for de konkrete børn og de konkrete familier.

Så vi er glade for, at det er taget op, og vi synes, vi under udvalgsarbejdet skal prøve at se på, hvad vi kan gøre for at få noget mere vidensudveksling og for at få noget mere efteruddannelse af pædagoger og skolelærere. Og så må vi se på, hvordan vi får et andet flertal i Folketinget, som vil sætte nogle flere penge af til daginstitutioner og skoler.

Tove Videbæk (KD):

Hver dag er der mange børn i Danmark, der oplever, at far eller mor bliver alvorligt syge, er ude for en ulykke eller måske endog dør. Andre børn oplever, at far og mor bliver skilt, eller andre former for alvorlige kriser. Det er helt klart, at de pågældende børn har brug for nogle at snakke med og meget gerne i en børnesorggrup-

pe, hvor børn kan tale med andre børn, der har oplevet noget lignende.

Forskellige frivillige organisationer, bl.a. Kræftens Bekæmpelse, har i en del år etableret sorggrupper for børn, og det er heldigvis lykkedes at få et beredskab i størstedelen af alle folkeskoler i Danmark. Det, som er tilbage, er, at vi skal have en beredskabsplan og sorggrupper for børn i alle kommuner og daginstitutioner, for man kan anstændigvis ikke forlange, at en frivillig organisation skal bruge alle deres ressourcer til dette, når de ikke specifikt får tilskud til det.

Hvis de frivillige organisationer skal fortsætte dette arbejde, skal de naturligvis også have økonomisk opbakning til det. Jeg håber da, at det ligger implicit i bemærkningerne, at kommunerne skal gøre brug af den ekspertise, som ligger i de frivillige organisationer, for det er jo der, ekspertisen p.t. ligger. Hvis kommunerne gør brug af de frivillige organisationer, skal de naturligvis også sikre, at de har rimelige økonomiske vilkår for at kunne udføre dette arbejde.

Vi ved jo, at børn, som ikke får talt om sorgen, men fryser den inde, tager skade på deres følelsesliv og faktisk ikke kan fungere i hverdagen. Således er der eksempler på børn, der ikke kan følge undervisningen, eller rettere som får problemer med indlæringen på grund af en ubearbejdet sorg. Dette kan udvikle sig til, at disse børn kommer langt bagud i forhold til kammeraterne og endog går totalt i stå. I forbindelse med en krise i en familie er de voksne oftest selv fyldt af sorg og andre problemer, og derfor kan man ikke altid forvente, at den anden forælder kan træde til.

Selv om vi også fra Kristendemokraternes side vil, at familierne selv klarer deres problemer, eller i hvert fald bliver kraftigt inddraget, så ved vi også, at der her er tale om forældre, der selv er ramt hårdt, og derfor måske er stækket i situationen. Barnet eller børnene er jo meget loyale og vil ofte ikke belaste den tilbageværende forælder, men vil hellere være med til at støtte den voksne og trænge deres egen sorg i baggrunden.

Nogle af disse børn, som har gået længe med en ubearbejdet sorg, har måske brug for en psykolog, men de fleste af dem ville sikkert kunne nøjes med en sorggruppe for børn, hvor de kan få luft for deres trykkede følelser, i hvert fald hvis de kommer i gang hurtigt.

Kl. 19.10

Som afsluttende bemærkning vil jeg sige, at naturligvis skal alle dagtilbud og folkeskoler da